

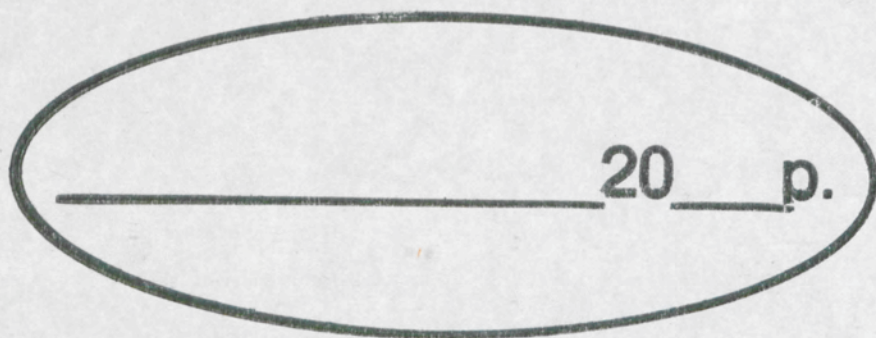
Архів з біографії
Горьківського - Бєлєсарева округа ОЧУ

ПАПКА

для 194

паперів

Грошукі О.А., "Слово о учених Грошуків з
східних областей України" (серпень, 1946р.)
Вашинський

Українські рани: 30 серпень 1946р.
Київський документів: 1
Київський архівів: 25
Зберігати: поєднано

Воля народам!
Воля людині!

1
За Українську Самостійну
Соборну Державу!

С Л О В О

ДО УЧИТЕЛІВ, БРАТІВ ЗО СХІДНИХ
ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ

серпень 1946 року

Воля народам!
Воля людині!

За Українську Самостійну
Соборну Державу!

С П О Д

ДО УЧИТЕЛІВ, БРАТІВ ЗО СХІДНИХ
ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ

СЕРПЕНЬ 1946 РОКУ

Воля народам!
Воля людині!

3
За Українську Самостійну
Соборну Державу!

С Л О В О

ДО УЧИТЕЛІВ, БРАТІВ ЗО СХІДНИХ ОБЛАСТЕЙ УКРАЇНИ

У своїй дикій імперіялістичній люті і злобі, у своїй шовіністичній заїлості сталінські імперіялісти не спиняються перед найпідлішими, перед найпідступнішими засобами, щоб розбити єдність українського народу, щоб запламувати український революційний самостійницький рух, щоб не допустити до народніх мас революційне слово правди. Особливо намагаються вони відгородити східних українців від західних, щоб перші, які вже далеко довше поневолюються сталінською клікою і тому більше зтероризовані не об'єдналися з західними українцями у спільній боротьбі проти сталінських поневолювачів і експлуататорів. Не випадково ж після "приєднання" Західної України до т.зв. УРСР кордон на Збручі лишився такий же, як і перед 17 вересня 1939 р.

Сьогодні цей кордон не існує. Підчас війни східні українці і західні зустрічались між собою і мали змогу якнайширше пізнати одні одних. Та сьогодні сталінські мерзотники й далі намагаються духово роз'єднувати західних і східних українців. Звідси такі скажені атаки на українських революціонерів, на все, що справді широукраїнське. Тому також вони за всяку ціну хочуть знищити Українську Повстанчу Армію /УПА/ - носія визвольних ідей українського народу. В цій огидній, злочинній роботі, за браком інших засобів, вони послуговуються найбезсо-

ромнішою брехнею, найнахабнішою фальсифікацією, найперхеднішим кру-
тійством, брудною лайкою, нечуваним в історії терором і насильством.

Вас, учителі, які виховуєте молоде покоління, сталінські поневолю-
вачі стараються в першу чергу залякати й обплутати тенетами своєї
брехливої пропаганди, щоб зробити Вас сліпим і слухняним знаряддям
своєї реакційної політики. Але, Ви, учителі, які вийшли з народної гущі,
які найблище стоїте до народних мас, маєте найбільшу змогу переконати-
ся у повній забріханості сталінської пропаганди. Ви, живучи, між своїми
братами — західними українцями, маєте найкращу нагоду дізнатися всю
правду про УПА і її героїчну боротьбу.

Тут Вам навіть кожна дитина скаже, що українські повстанці — це
борці за волю України, що українські повстанці боролися проти гітле-
рівських загарбників так же, як і сьогодні борються проти сталінських
окупантів. Вони боролися тоді, коли сталінські вельможі, всякі партійні
секретарі, виконкомівські голови й інші паразити, які сьогодні найбіль-
ше кричать, залишивши народ на поталу, повтікали за Урал і в Уфу.

Українська Повстанча Армія зродилася і зросла в боротьбі з гітле-
рівцями. Тут Вам кожний покаже численні сліди цієї завзятої боротьби.
У Рівному Вам покажуть місце, де гітлерівці масово розстріляли пред-
ставників української самостійницької інтелігенції. Біля Чорткова
в с. Ягольниця Вам покажуть могилу, де лежать українські революціонери
розстріляні гестапом. У Станиславові біля театру Вам покажуть площу,
зрошену кров'ю розстріляних німцями борців за волю України. У Львові
Вам покажуть місця шибениць, на яких озвірілі гестапівці вішали укра-
їнських революціонерів.

Ви, учителі, що живете між народом, легко можете переконатися, що в лавах УПА борються найкращі сини і дочки у сь о г о п р а ц ю - ю ч о г о у к р а ї н с ь к о г о н а р о д у, сини і дочки селян, робітників, інтелігенції. Українські повстанці борються за визволення народу, за щастя працюючих, за знищення сталінських імперіялістів, за Українську Самостійну Соборну Державу в системі вільних держав усіх народів, за безкласове суспільство в українській державі. Ви бачили, з якою рішучістю і погордою українські повстанці відкинули численні "звернення" т.зв. уряду УРСР. Ви бачите масовий героїзм українських повстанців, які не ломляться ні в постійних боях, ні в труднощах і невгодах партизанського життя і які в безвихідному становищі розривають себе гранатами, стріляються останнім набоем. Хто ж їх змушує до цього? Тільки їх власна велика моральна сила - любов до народу і гаряче бажання служити народові. На підлі закиди сталінських вельмож ми можемо відповісти словами Шевченка, який, обороняючи гайдаків від таких же закидів ~~живих~~ із боку царських імперіялістів, писав: "Брешеш, людоморе, за св'ятую правду-волю розбійник не стане..."

Ви, учителі, які щодня живете з народом, бачите, з якою л ю б о в"ю народ ставиться до нас-повстанців, як він жертвенно допомагає нам в усім, чим тільки може. Ви, також бачите, з якою н е н а в и с т ю він відноситься до сталінських імперіялістів. Ви бачите нелюдські облави і знущання, які сталінські опричники проводять на наші села, як вони палять ці села, як грабують і мордують мирне населення. Ви на власні очі бачили, як народ солідарно бойкотував "вибори" 10 лютого 1946 р. як він в цей день могутньо заявив свої прагнення до Самостійної України, як він в цей день здер облудну маску со сталінської "демон

кратії". Ви в школі запримічуєте, що шкільна молодь живе тільки боротьбою УПА, що вона таксамо протиставиться сталінським імперіялістам, як і все старше громадянство. Ви, слухаєте пісні в яких народ оспівує своїх оборонців і месників - українських повстанців.

Ви, учителі, будучи того всього свідками, не можете не знати, по чийому боці правда, а по чийому - брехня, не можете не бачити, хто за народом, хто боронить народ, а хто проти народу, хто поневолює його.

Учителі, Ви мусите пізнати правду. Ви мусите проповідувати правду, Ви мусите прищиплювати її в серцях шкільної молоді. Ви мусите йти з тими, хто бореться за правду, Ви мусите служити народові. Це благородне покликання кожного учителя, це велике завдання дійсно народної школи.

Та не так воно в СРСР, де школа не служить народові і не належить народові.

Школа в СРСР цілковито поставлена на послуги класі сталінських вельмож, класі нових експлуататорів, що прийшли на місце знижених поміщиків і капіталістів та ще жорстокіше експлуатують робітників і селян.

Школа в СРСР стоїть на послугах сталінській реакційній політиці, політиці, що привела не до побудови соціалізму, а до створення системи, в якій існує найжорстокіша експлуатація людини людиною, заснована щоправда не на приватній власності, а на необмеженому привілеї сталін-

ських вельмож, яким вільно розпоряджатися всіма знаряддями, засобами і продуктами виробництва; що привела до знищення всякої демократії і встановлення диктатури партійної кліки, опертої на багнети широко-розбудованого енкаведівського апарату насильства; що привела не до національної рівності, а до національного поневолення.

Школам в СРСР накинена реакційна сталінська теорія, що виявляється грубим перекрученням не тільки Маркса й Енгельса, але також і Леніна. Це перекручення сталінські вельможі називають дальшим розвитком вчення Маркса. Очевидно, що його розвивають так, що від дійсного марксизму нічого не залишається. До шкіл сталінські вельможі не допускають нічого такого, що суперечить їхній теорії, бо все воно нібито ненаукове. В той час вони самі топчуть всяку об'єктивну науку, послуговуючись фальсифікацією, брехнею, натягуванням, щоб тільки показати "безпомилковість" своєї теорії, щоб тільки обґрунтувати свою реакційну політику.

В советській школі дозволяється бачити світ тільки у вузьких рамках, при тому через такі шкла, щоб сталінські експлуататори виходили не як п'явки народу, а як його добрودії.

Школам в СРСР призначено виховувати слухняних, покірних наймитів сталінських вельмож. З цієї метою під наглядом науки примушується шкільній молоді прищеплюється переконання про "доконечність" існування сталінської імперіалістичної зграї, переконання про її "передову", "мудру" і "народну" політику. Під виглядом науки примушується молодь вірити, що сталінська експлуаторська система - соціалізм, примушується її вірити, що в той час, коли СРСР щораз сильніше котиться по шляху імперіалізму, відбувається "перехід до комунізму".

В советській школі заставляється молодь любити таких катів народу, як Сталін і його кліка, всіляко в той час обчернюючи справжніх борців за щастя народу.

Сталінські вельможі багато кричать про те, що школи в СРСР стали загально - доступні. Очевидно зараз не старі часи. Величелний розвиток техніки в господарському житті, в армії і взагалі на кожному кроці ставить вищі вимоги як до загальної, так і до фахової освіти громадян. Сталінські вельможі змушені були широко відкрити школи, щоб задовольнити свої великі потреби в фахівцях, щоб грамотність майбутніх робітників і солдатів піднести до тих вимог, які ставить сучасна техніка. Та що ми бачимо сьогодні? Ми бачимо, що сьогодні навчання у вищих класах середніх шкіл вже оплачується. Чому? Тому, щоб утруднити доступ до середніх шкіл синам працюючого народу й обмежити їх навчання неповно-середньою школою. Зрозуміло, що жадливо експлуатований робітник, убогий колгоспник не мають змоги платити за навчання, та ще й до того, коли їм приходится посилати в школу кілька дітей. Зате безперешкодно можуть посилати своїх дітей в середню школу всякі партійні паразити, енкаведівські і енкагебівські начальники, словом сталінські вельможі.

Таким чином, школа в СРСР стає монополією сталінських вельмож не тільки з погляду накиненої їй сталінській теорії, а також і з погляду обмеження доступу до неї дітям працюючих, з погляду першочергового забезпечення середньої і вищої освіти за пануючою сталінською експлуататорською класою.

Сьогодні, коли сталінські вельможі зовсім отверто станули на шлях великоруського шовінізму і проповіді вищості російського народу, вони

9

також зовсім отверто родлять школу знаряддям русифікації українців, знаряддям асиміляції українського народу. Тому вони сьогодні ведуть таку скажену нагінку на українську історію, культуру, мову, — ці три найосновніші елементи, що найбільш яскраво говорять про окремішність кожного народу, що найбільше наштовхують на боротьбу за самостійність народу. В школі вони думають русифікувати шляхом викладання до решти сфальшованої історії України, української літератури, шляхом засмічення русизмами української мови і постахваленням в упривілейоване становище російської мови.

Ви бачите ту шалену нагінку, яку сталінські вельможі ведуть сьогодні на літературні твори і наукові праці, зокрема на "Короткий курс історії України" і "Нарис історії української літератури", закидаючи їм "ненауковість" і ніби те, що їхні автори не можуть вилізти з "багна школи Грушевського і Єфремова". Та справа не в тому, що вони не можуть "вилізти" і не в "науковості", а в тому, що ці праці і так уже дуже вихолощені зо всякої об'єктивності і науковості не відповідають сьогоднішньому курсові русифікації сталінської політики. В них ще не так багато, не на кожному кроці говориться про "допомогу" російського народу. В них ще не говориться, що поневолення України царськими імперіялістами, яке прийшло в наслідок переяславського договору, /1654/ — це найбільше щастя для України. Вони взагалі не побудовані за останньо "відкритим" сталінськими теоретиками "законом розвитку", за яким призначення України є на віки "воз"єднатися" з "великим російським народом", тобто назавжди стати жертвою сталінського імперіялізму.

Науковий підхід для сталінських вельмож є не такий, що відповідає

дійсній науці, а такий, що відповідає їхній кожноразовій політичній лінії. Тому він і так часто міняється. Бо чи ж в іншому випадку треба б так багато часу, щоб закидувати згаданим працям "ненауковість". Ні, в час своєї появи ці праці не викликували закиду, бо ще не так гострий і отвертий був курс сталінської русифікаційної політики, як це діється сьогодні.

Ви, учителі, мусите все це добре знати, Ви мусите ясно пізнати, якими засобами сталінські вельможі здійснюють свою політику русифікації.

Перш усього в галузі історії літератури і взагалі культури вони говорять про "керівну роль" і "допомогу" російського народу щодо всіх інших, неросійських народів. Не важко побачити, що це часто реакційна і протинародна теорія. В житті немає вищих і нищих народів, немає ніякої керівної ролі поодиноких народів. Всяка проповідь "керівної ролі", або неодмінно веде до імперіялізму, або доказує, що цей імперіялізм вже існує. Тільки в туполобих головах гітлерівців зродилася теорія керівної ролі німецького народу, а сьогодні така сама теорія проповідується сталінськими імперіялістами. Така теорія має на меті оправдати імперіялізм і знайти в даному народі, в нашому випадку в російському народі, оперття для імперіялістичних зазіхань сталінської кліки. Ця теорія розрахована на розпалення шовінізму в російському народі, на формування почуття, яке мало б полегшити процес асиміляції цих народів.

Бо що ж нпр., означає твердження Сталіна, що "керівна роль" російського народу виявилася особливо підчас війни з гітлерівськими загарбниками. Ніщо інше, як безсоромне підлезування російському народові, як розпалювання шовінізму в російському народі, як намагання

применшити роль інших народів. Всім відомо, що якщо йде про участь народних мас у війні проти гітлерівців, то участь українського, білоруського й інших народів зовсім не менша від участі російського народу, що тут не було жодної "керівної ролі", що перемога була досягнута спільною боротьбою всіх народів. Трагедія лише в тому, що цю перемогу капіталізували для себе сталінська кліка, що вона монополярно користується всіма плодами народної перемоги.

Про яку ж "допомогу" російського народу українському приходиться говорити? Такої не було хочби вже тому, що російський народ, придушений своїми власними експлуататорами, не міг її подати. Та сталінські брехуни, підставивши під російський народ царських імперіалістів, а сьогодні себе, такі докази змайстрували. В першу чергу мов сліпий плота, вони чіпляються за Богдана Хмельницького, а його політичний союз з московськими царями, які останні потім використали для повного поневолення України, називають "допомогою" російського народу, "воз"єднання "українського народу з російським. Ми ж питаємо, яку роль в керівництві московською державою в той час відігравав російський народ. Ніхто не відважиться заперечувати, що жодної, що в цьому вирішували самодержавні царі, які з інтересами народних мас нічого спільного не мали. Не може, тим самим, бути і мови про якусь "допомогу" російського народу.

Де ж логіка казати, що союз з Хмельницьким - це "допомога" російського народу, не сказавши цього самого про андрусівський мир? Та ж ці самі руки підписували договір в Переяславі, які потім ділили Україну в Андрусові /1667 р./ .Якщо війна Петра I проти Мазепи - це "допомога", то чому нею не є зруйнування Січі - горстки українського на-

12

роду, здушення на спілку з польською шляхтою гайдамаччини - могутнього народно-визвольного руху українського народу? Деж тут логіка? Та ж у всіх цих випадках діяли ті самі головні особи - царські імперіялісти. Це ж про них і про їх "допомоги" писав Шевченко: "Не той Перший, що розпинав нашу Україну, А Вторая доконала вдову-сиротину".

Не видно в цьому всьому логіки, але зовсім добре видно, виразне намагання сталінських імперіялістів натягнути історичні факти на свій імперіялістичний іспит, узгіднити їх із сьогоднішнім курсом своєї русифікаційної політики.

Сталінські вельможі твердять, що російський народ "допоміг" українському визволитися з під ярма поміщиків і капіталістів. Та тут треба сказати, що російський народ, ставши слухняним знаряддям більшовицьких імперіялістів, допоміг поневолити український народ. В результаті цієї "допомоги" Україна являє собою сьогодні звичайну колонію, в якій на місце царських імперіялістів господарюють сталінські імперіялісти, в якій на місце поміщиків і капіталістів прийшли нові експлуататори - сталінські вельможі.

Немає жодної допомоги з боку російського народу і сьогодні. Російські народні маси взагалі не приймають сьогодні ніякої участі в керівництві державою, не мають жодного успіху на державну політику, бо все це належить до сталінської імперіялістичної кліки. Але треба ствердити, що саме з російського народу в більшості походять сталінські імперіялісти і експлуататори, що саме російський народ дає найбільше виконавців для сталінської хижацької, імперіялістичної ~~клякати~~ політики.

Скільки також вереску піднімає більшовицька пропаганда сьогодні про т.зв.культурну допомогу російського народу українському. Якщо

прислухатися до цього крику, то виходить, що без цієї "допомоги" ми взагалі не мали б жодної культури, що без цієї "допомоги" ми не мали б ні Шевченка, ні Франка, ні Лесі Українки, що без "дружби" Коцюбинського з Горьким взагалі не був би Коцюбинський. Очевидно, що раз ставши на шлях брехні, ще й не до таких нісєтниць можна домовитись. Ну, а коли вже йде про радянський період, то ця "допомога" вже таки найбільша.

Та, на ділі, ми знаємо, що як би не ця "допомога" раніше царських, а сьогодні свалінських імперіялістів, ми б не такий мали культурний дорібок, ми б сьогодні не одаржували замість високих творів коротсяві пісні про Сталіна, "партія веде", "приїздить в Дзвонкове" і всяку іншу халтурну агітаторщину, ми б не мусіли платити за цю "допомогу" смертю найкращих наших науковців, поетів, письменників, художників, композиторів, ми б не мали замість талановитих поєив і письменників купи зпроституйованих корнійчуків, тичин, вишень, бажанів.

Ми, українці, любимо і цінімо свою культуру, поважаючи водночас і культури інших народів. Так учив нас безсмертний Шевченко. Ми горді своєю культурою і нікому не дозволимо применшувати її цінності. Ми свідомі величавости нашої культури в часах Київської держави, в часах Козацької держави, в період нашого бурхливого національного відродження. Ми гордимось "Словом о полку". Ми знаємо, що за Хмельницького грамотність на Україні була така висока, що викликувала захоплення і подив в усіх чужинців, які відвідували тоді Україну. А в Росії в той час під владою самодержавних царів панувала "тьма кромішна" і чорна безпросвітність. Ми знаємо, що друкрвані книги скоріше появились на

Україні ніж в Росії, де їх уважали за твір диявола. Ми знаємо, що всі свої культурні реформи цар Петро I провадив за допомогою таких високоосвічених українців, як Теофан Прокопович, Яворський і інші. Ми знаємо, що не хто інший, а саме Белінський, той, якого сталінські вельможі ставлять сьогодні в ряди найкращих "друзів" українського народу, найбруднішою лайкою сприйняв Гребінчину "Ластівку", Шевченкових "Гайдамаків". Це той самий Белінський, якого сталінські вельможі величать сьогодні, як великого демократа, писав в листі до П. Антоновича в 1847 р з приводу Шевченкової поеми "Сон": "...здоровий розум повинен у Шевченкові бачити осла, дурня і нікчемну людину, а понадто гіркого п'яницю, аматора горілки з хахлацького патріотизму. Той хахлацький радикал написав два пасквілі, один на Государя Імператора, другий на Государиню Імператичу... Шевченка заслали на Кавказ солдатом. Мені його не шкода, як би я був суддею, я зробив би не менше. Я відчуваю особисту ворожнечу до таких лібералів. Вони вороги всякого успіху. Своїми зухвалими дурощами вони роздратовують уряд... Одна скоти на хихацьких лібералів, якийсь Кулеш /що за свиняче прізвище! - це так про Пантелеймона Куліша - прим. наша/, в журналі "Звездочка", що його видає Ішімова для дітей, надрукував історію "Малоросії", де сказав, що "Малоросія" мусить, або відірватись від Росії, або пропасти. От, що роблять ті скоти безмізкі ліберальчики. Осоружні мені ті хахли. Що ж барани й ліберальчать в ім'я галушок і вареників із свинячим салом".

Які ж, отже, є підстави говорити про культурну "вищість" і "допомогу" російського народу українському. Таких зовсім немає. Ми свідомі, що всі ці теревені про "допомогу" мають тільки мету прищепити в нас почуття меншевартості. Ми будемо проти цього боротися.

Також своєю злочинною політикою сталінські вельможі намагаються русифікувати українців. Вони з одного боку затирають всі відмінності української мови, якими вона різко відрізняється від російської мови, штучно наближують її до останньої, а з другого боку, на кожному кроці ставлять перед нами російську мову, як мову "вищу", як мову "культурнішу", як мову, яку кожний повинен знати.

Серед нас поширюється російська книжка, російською мовою видається майже всі наукові підручники, випускається газети. Невже ж ми не можемо читати кращих російських творів в українському перекладі, неевже ж українська мова така вбога, що нею не можна видавати всіх без винятку наукових праць? Для когось на Україні випускається газети російською мовою? Навіщо це все? Все це робиться з метою тільки русифікувати нас.

В школі сьогодні ставиться фактично російську мову в упривілейоване становище, ставиться її перед рідною мовою, бо це мовляв мова Леніна, Сталіна, Пушкіна, Чернишевського, Тургенева, Горького. Ідучи за таким міркуванням, можна б спитати: чому ж би не поставити в становище російської мови французьку мову Дідро, Русса, Мальєра, Вольтєра? Чим же вона гірша за російську? Що ж промовляє проти цього? Ні, зразу видно, що сталінська аргументація - це безглуздя. Зразу видно, що проповідь вищості російської мови і ставлення її над першому місці - це така брудна і підла робота, що для неї сталінські круті не могли навіть придумати менш безглузлого аргументу, як той, що ця мова Леніна - Сталіна.

Ми шануємо всі чужі мови, ми радо вчимося цих мов, але любити ми можемо тільки свою рідну мову. Ми не бачимо ніяких переваг по боці російської мови. Ми не бачимо ніяких причин ставити цю мову на першому місці. Всі спроби поставити російську мову перед рідною, всі

інші намагання русифікувати нас, мусять стрінути рішучий спротив від всіх чесних українців.

Ми, учителі, насамперед опинилися в числі тих, що йдуть попереду всенародної боротьби проти сталінських імперіялістів. Будьте вірні славним традиціям революційного українського учительства, яке тісно зв'язане з народом завжди йшло з ним, завжди жертвенно боронило його прав, яке дало численні кадри для Української Національно-Визвольної Революції.

Боріться за справжню народну школу, за справжню народну освіту і не допускайте до того, щоб школа стала місцем задурманювання молодих душ сталінською блекотою, знаряддям русифікації української молоді. Ми повинні всіма силами дбати про те, щоб молодь якнайбільше засвоїла собі знань, але в той же час Ви мусите вміло одвіювати всю сталінську похову, яка нічого з наукою не має спільного.

В першу чергу цілковито зривайте вивчення конституції СРСР — цього збірника сталінської брехні, нахабності, крутиїства і цинізму. Пізнайте самі і допоможіть зрозуміти молоді, що ця конституція — найреакційніша в світі, що вона не забезпечує, а, навпаки, брутально топче народні свободи, що вона ~~на жаль~~ гарантує не вільний розвиток народів СРСР, а закріплює національне поневолення цих народів, що т. зв. УРСР — це не самостійна держава, а звичайна колонія сталінських імперіялістів, що т. зв. уряд УРСР — це підла згряя сталінських агентів, які нічого спільного з українським народом не мають.

При вивченні історії народів СРСР передовсім підкреслюйте героїчну боротьбу цих народів проти сталінських імперіялістів. Підкреслюйте, що поневолення цих народів царським, а сьогодні сталінським імперія-

лістом на сторіччя спинило політичний, економічний і культурний розвиток цих народів, спричинилося до великого фізичного їх винищення і жахливого колоніального визиску. При тому всіляко викривайте брехню про т.зв. благородну місію російського народу і його "допомогу" всім неросійським народам, бо такої взагалі не було, а був хижацький царський імперіялізм і лишився ще біль звірський більшовицький імперіялізм.

Відьте зокрема уважні при навчанні історії України і в жодному разі неупитримуйтеся останніх русифікаційних настанов в цій дисципліні. Історія України - це історія величавої боротьби українського народу проти наїзників і загарбників, це історія величавої боротьби за національне і соціальне визволення. Ні один з народів не має такої чистої сторії як український, історії без загарбницький війн, без поневлення інших народів. В цій св'ятій боротьбі проти татарських наїзників, протиттурських султанів, польських королів, російських царів і всіх інших загарбників український народ стояв сам, ввесь тягар цієї боротьби виніс на власні плечах, ні від кого він не отримував жодної допомоги. Навпаки, наші сусіди користувалися кожним нашим послабленням, щоб поневолити нас. Так польські королі використовуючи наше виснаження в боротьбі з татарською навалю, поширили на кошт України свої володіння далеко на схід. Московські царі, використавши стомлення України боротьбою з Польщею, порозумілися з польськими магнатами і поділили Україною.

Ви, учителі і наша шкільна молодь це все повинні знати, Ви не смієте допустити, щоб цю молодь обдурювано всілякими байками про "допо-

могу" російського народу. Ви учителі і наша шкільна молодь повинні також знати, що Київська держава – це держава тільки українського народу, а не спільна з російським. Цю правду визнає як українська, так і чужоземна наука. Проти цього заперч вали тільки царські імперіялісти, а сьогодні до цього додумалися сталінські імперіялісти, щоб виправдати своє загарбання українських земель.

Ви, учителі і наша шкільна молодь повинні знати, що союз Богдана Хмельницького з російським царем – це був тільки політичний союз, а не якесь "воз"єднання" України з Росією, що цей союз в наслідку підступу і збройного натиску московських царів привів до повного поневолення українського народу московськими царями. Ви, учителі і наша шкільна молодь повинні знати, що Мазепа – це не зрадник, а український самостійник, який боровся проти поневолення України найбільшим імперіялістом Петром I.

Ви, учителі і наша шкільна молодь повинні також знати, що радянський період – це не період визволення і воз"єднання українського народу в українській державі, а що це період найжахливішого поневолення сталінськими імперіялістами українського народу на всіх, без винятку українських землях. Учителі, Ваше завдання плекати в шкільній молоді гордість з нашої героїчної історії, любов до нашого минулого, ненависть до поневолювачів України.

Викладаючи історію української літератури, показуйте її могутність і величавість, національно-самостійницький і народно-демократичний характер. Рішуче поборюйте накидуванні останнім часом намагання якнайтісніше пов"язати розвиток української літератури з російською. Вказуйте на те, що українська література розвивалася самостійно

Дбайте про те, щоб шкільна молодь якнайбільше читала в оригіналі твори наших класиків. Ні в якому разі не подавайте до цих творів штучних, натягнених пояснень зладжених сталінськими фальсифікаторами. Коли ж молодь вивчить Шевченкових "Гайдамаків", "Холодний яр", "Послання", "Великий лях", "Розриту могилу", "Чигирин", "Кавказ" і інші, вона вірно зрозуміє твори, зрозуміє їх так, як хотів, щоб його розуміли великий поет-революціонер, а не як цього сьогодні хочуть сталінські вельможі. Це саме відноситься до Івана Франка, Лесі Українки, Коцюбинського і всіх інших, бо всі вони гаряче любили свій народ, ненавиділи його поневолювачів, прагнули самостійності для українського народу, розуміючи, що тільки "в своїй хаті - своя правда, і сила, і воля".

Якнайменше місця в програмі привілюйте т. зв. українській радянській літературі, бо шкода часу на таку антимищенську, безхребетну, безідейну коростяву і пошлу літературу, ~~яка не має нічого в собі українського~~. До речі її не можна взагалі називати українською літературою, бо поза мовою вона нічого в собі українського не має. Ставте викладання цієї літератури так, щоб молодь сама легко зрозуміла всю її безвартісність. З другого боку, читайте самі і підсувайте молоді твори тих поетів і письменників, яких сталінські імперіялісти розстріляли, чи заслали, або які на знак протесту самі пострілялися: твори Чупринки, Підмогильного, Хвильового, Зерова, Антоненка-Давидовича, Фальківського, Косинки, Влизька, Куліша, Івченка, Слісаренка, Гжицького і ряду інших; твори тих поетів і письменників, які писали поза межами СРСР: Лепкого, Олеся, Самчука, Маланюка, Антоновича, Липи, Теліги і багато інших. Ці твори ще можна в Західній Україні дістати.

20

Учителі рідна мова - це наш найбільший скарб. Високо ставте її навчання і домагайтеся від Ваших учнів високої успішності. Зanedбування в цьому випадку - це національний злочин. Плекайте в молоді любов до рідної мови. П'ятуйте, тих, з поміж себе і своїх учнів, хто соромиться рідної мови. На кожному кроці говоріть тільки рідною українською мовою і дбайте про її чистоту.

Високо ставте навчання фізико-математичних і природничих дисциплін. Дбайте про фізичне і військове виховання шкільної молоді, бо вона мусить бути готова і здібна бити сталінських гадів.

Виховуйте своїх учнів на вірних синів України, на полум'яних патріотів своєї батьківщини, а не на тупих і задурманених наймитів сталінських вельмож. Виховуйте високоідейних і повноцінних людей, вольові крицеві характери. Вчіть своїх учнів пізнавати справжню істину і плекайте в них любов до правди, до всього великого, героїчного, справедливого і гарного, а погорду до всього низького, підлого мерзенного і зрадницького. Вчіть їх любити людину, шанувати її права, вчіть їх ненавидіти катів, які топчуть ці права.

Учителі, не організуйте в школі піонерських і комсомольських організацій, бо завданням цих організацій є виховувати яничарів і зрадників народу. Зривайте цю злочинну роботу. Не беріть жодної участі в т. зв. політично-виховній роботі ні в школі ні поза школою. Всіляко відмовляйтеся від виступів у ролі сталінських пропагандистів і агітаторів, бо, в противному разі, помагатимете баламутити народ. Розказуйте своїм ~~братів~~ західним братам про життя у східних областях України.

Учителі - комсомольці, не слухайте і не виконуйте наказів своїх верховодів, бо вони повністю стоять на послугах сталінській імперіалістичній кліці. Цурайтеся тієї організації, до якої Вас ошуканством втягнули. Ваш обов'язок служити власному народові, а не сталінським експлуататорам. Поривайте з комсомолом і ставайте на шлях боротьби за добро і щастя народу, на шлях боротьби проти сталінських імперіалістів.

Учителі, деяких з поміж Вас нквд і нкбб намагається завербувати на агентурну сексотську службу. Знайте, що це найганебніша зрада, якої тим, що її допустилися, народ ніколи не простить, за яку народня справедливість суворо покарає. Не піддавайтеся жодним намовам і залякуванням нквд і нкбб.

Учителі, у своїй боротьбі будьте безстрашні, мужні і послідовні. Гидується трусливості і плазування перед ворогом. Це злочин сьогодні дбати тільки про себе, коли сталінські окупанти палять наші села, мордують невинних людей, запроторюють в сибірські концтабори, коли по Україні снуються валки опухлих, голодуючих братів наших. Це злочин спокійно сидіти, заклавши руки, коли знахабнілі сталінські бандити топчуть нашу національну честь і гідність, вогнем і залізом випалюють все, що дійсно українське. Це злочин спокійно сидіти сьогодні, коли кипить жорстока боротьба проти сталінських імперіалістів, коли щодня багато найкращих синів українського народу віддають своє життя в його обороні. Сьогодні, в час посиленого сталінського наступу на український народ, ніхто не сміє стояти осторонь, ніхто не сміє заплюшувати очі на нашу сувору дійсність. В дні, коли вирішується доля

українського народу, його бути чи не бути, ніхто не сміє покинути народ, всі мусять іти разом з ним, іти за його голосом, який кличе:

Всі на боротьбу проти сталінських поневолювачів України!

Всі на боротьбу за знищення сталінських експлуататорів!

Всі на боротьбу за волю і незалежність України!

Всі на боротьбу за справжній демократичний лад, за безкласове суспільство в Українській Державі!

Учителі, прислухайтеся до цього голосу, ідіть за покликом народу, цілковито віддайте себе Україні, віддайте всі свої сили, пориви, знання, здібності, будьте готові кожної хвилини віддати їй своє життя. Пам'ятайте, що краще згинуть в св'ятій боротьбі за свій рідний народ, чим животіти рабом і ходити в ярмі.

Боріться спільно з Українською Повстанчою Армією. Шукайте й читайте українську революційну літературу, а вона допоможе Вам пізнати правду, допоможе стати на шлях служіння народові.

Ми українські повстанці, віримо, що Ви;

батьки і близькі яких на фабриках і заводах жорстоко експлуатуються сталінськими паразитами,

батьки і близькі яких закріпачені сталінською системою колгоспного ярма,

батьки і близькі яких ради шматка хліба змушені покидати своє знання, -

що Ви розумієте справедливість і св'ятість нашої визвольної боротьби проти сталінської імперіалістичної кліки.

Ми українські повстанці, віримо, що Вас страшною ганьбою палить поневолення України, що Ви всією душею прагнете до визволення і щастя свого народу, що Ви не скоритесь перед сталінським окупантом.

Досить ганьби і наруги, досить становища поштуркуваного "молодшого" брата, досить постійно жити впроголодь і періодично вмирати з голоду на багатій українській землі, досить бути погноєм для імперіялістичних клік! Вистарчить вже всяких "опік", ~~жжжж~~ "допомог" і "визволення", від яких нам аж шкіра облазить!

Ми повноцінний народ! Ми хочемо і можемо жити вільно і заможно! Ми хочемо і можемо користуватися справжніми демократичними свободами, а не такими, які дає сталінська конституція! Ми хочемо і можемо жити в справжній дружбі зо всіма вільними народами, а не в сталінській тюрмі народів!

СМЕРТЬ СТАЛІНСЬКИМ ІМПЕРІАЛІСТАМ !

ХАЙ ЖИВЕ ВІЛЬНА НАУКА !

ХАЙ ЖИВЕ СПРАВЖНЯ НАРОДНА ШКОЛА !

ХАЙ ЖИВЕ РЕВОЛЮЦІЙНЕ УКРАЇНСЬКЕ УЧИТЕЛЬСТВО !

ХАЙ ЖИВЕ РЕВОЛЮЦІЙНА НАРОДНО-ВИЗВОЛЬНА БОРОТЬБА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ !

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ !

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА САМОСТІЙНА СОВОРНА ДЕРЖАВА !

УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ

30-го серпня 1946 р.

Прочитай і передай другому, до кого маєш довір'я.
Якщо не маєш довір'я, передай так, щоб він про це не знав.
Обов'язково перешли у східні області, де на українську революційну літературу чекають тисячі таких, як Ти.

=====

25

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано _____ аркушів;

у тому числі літерні номери _____;

пропущені номери _____

+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

_____ Посада _____ (підпис)
_____ 20__ року

_____ (ініціали (ініціал імені), прізвище)

У справі підшито і пронумеровано <u>5</u> аркушів
у тому числі: літерні _____, пропущені _____;
номери _____ +аркушів внутрішнього опису _____
Архівіст _____
Дата: « <u>05</u> » <u>08</u> 20 <u>20</u> р: